

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

Pozývame vás teraz s nami sledovať 3. časť 4-dielneho programu s názvom „Reine-Claire Lussier: prána pre zaneprázdnený životný štýl,“ v relácii Medzi Majstrom a žiakmi. Na našej planete existujú jedinci, ktorí sa rozhodli zanechať fyzické potraviny a s výživou sa spoliehajú na pránu a kosmickú energiu. Dnes pokračujeme v našej návšteve Kanady, kde si povídamo s Reine-Claire Lussier, pranariánkou s aktívnym životným štýlom. Reine-Claire je ředitelkou Školy vedomého života, ktorá sa špecializuje jako jediný institut na vedení dospělých, rodičů i dětí všech věkových kategorií žít zdravý vitariánský veganský životní styl, stejně jako vedení přípravných kurzů pránické výživy a meditace. Za posledních deset let Reine-Claire žije jako pranariánka.

Podobně jako řada jedinců nezávislých na jídle zakoušela příznaky během přechodového procesu k pránickému životnímu stylu, jako emocionální a psychologický boj, stejně tak pocit slabosti a chladu. Zpravodaji Supreme Master Television se svěřila s některými svými zkušenostmi během počátečních fází života z prány. V počátku je stav – nazvala bych ho stav nadšení – když si fyzické tělo je vědomo, že je uvolněno z tohoto podmiňování, z tohoto vězení, z tohoto mechanismu, dávat vždy něco do úst, je to opravdu euforie. Ale to se stane na fyzické úrovni a my máme pocit, že bychom to měli křičet do světa. Vzpomínám si, že jsem chtěla, aby svět tohle věděl: je to velká lež, že jsme nuceni jíst. Ale pokud se toto nadšení neuklidní, nemůžeme udělat velké kroky směrem k opravdové hluboké změně. Jsme uvězněni v sociální a emocionální pasti, která nalezne všechny druhy důvodů na své ospravedlňování. Takže tento stav euforie – přichází – tak jako tak podle mých zkušeností – přijde dost brzy po několika týdnech. Vzpomínám si, že

na konci šestého týdne jsem nemohla stačit, protože jsem nikdy nepřestala s prací. Nevzdálila jsem se na tři týdny do pokoje, abych seděla v meditaci, a přestala jíst. Nezměnila jsem své vnější aktivity – škola byla otevřena, měla jsem tam lidi, pracovala jsem, měla jsem mezinárodní týdny s dětmi, tábory pro děti, jeden mezinárodní týden s dospělými, vařila jsem pro každého – s ničím jsem nepřestala. Měla jsem jídlo po celém domě, procházela jsem přes krabice všeho toho nepořádku. A pak to bylo jasné, bylo mi to příjemné to mít, chodit do potravin nakoupit jídlo a nemít nutkání cokoli jíst, jen to dělat pro lidi, kteří přijeli do mé blízkosti bez odsuzování kohokoli, že ještě stále potřebuje jíst. Bylo to velmi osobní a jedinečná zkušenost, kterou jsem v té době prošla. Po šest týdnů jsem nevyhlásila žádné mínění o ostatních a shledala jsem velkým potěšením sedět obklopena jídlem a říct: „Dokonce nemám ani nutkání.“ Jít do potravin a říct: „Dokonce nemám ani chuť.“ Nejen, že nejsem hladová, ale dokonce nemám ani pocit,

jíst, jíst něco,
zejména něco, co jsem
koupila. To je to.
Byl to hluboký okamžik
prohlédnutí, kdy si
Reine-Claire uvědomila, že
dosáhla mistrovství
nad svým tělem a že více
nebude cítit potřebu
jíst fyzické jídlo.
Existuje ve mně něco,
co může rozhodnout,
že mě toto tělo bude
poslouchat, spíše než být
vždy na milost tělu, které
je hladové, slabé, unavené
a je mu teplo nebo zima.
A to byla chvíle, kdy jsem
začala chápat,
jak se lidské bytosti
ztotožňují se svým
„vozidlem“ spíše, než
s osobou, kterou jsou:
bytím ze světla, které
přichází odjinud a rozhodne
se experimentovat
v lidském těle, které je
„vozidlem“ nebo „domem.“
Lépe jsem porozuměla,
co to znamená a začala
jsem se více ztotožňovat
s bytostí, která
přebývá uvnitř mě
a tak jsem to začala
učit ostatní.
Samozřejmě, že bych neměla
používat slovo „kontrola,“
protože to není vůbec v tomto
smyslu, že jsem se vyvinula.
Více jsem se vyvinula, když
to přešlo k zvládnání,
protože nikdy nevíte,
kdy ztratíte
kontrolu.
Každý, kdo má kontrolu,
ji může kdykoli ztratit,
jestliže někdo silnější
než on půjde kolem,
ať už na lidské úrovni
nebo někdo další,

někdo silnější přijde
před vás a vy
ztratíte kontrolu.
Zvládnání je vyzývat
božskou sílu
a to je to, co vyučuji.
To je to, co učím dělat,
zvládat své tělo.
To znamená, že ho léčím
s láskou a obnovuji
a uznávám ho jako
božský chrám a zvládám
jeho základní instinkty,
kódy přežití, které jsou
v něm implantovány,
ale je to děláno s láskou.
Ačkoli existuje mnoho
způsobů dosažení kontroly.
Je to zřídka děláno
s láskou a něhou.
Jelikož k zvládnutí něčeho
musíme zcela
projít silou
lásky, která sídlí
uvnitř nás.
Tak jsem se učila
zvládnout své tělo
a zdá se mi, že je to
více důležité
než se stát 100 %
čistým breathariánem.
Protože jakmile je provedena
volba, je to jako:
v žádném případě, v žádném
případě v žádném případě ne.
Víme, můžeme
a pak to je „ne.“
Je to trochu negace.
Jelikož zvládnutí znamená
stále být schopen dotýkat se
jídla, ale nikdy
nepřekročit,
a nikdy nereagovat
zvířecími pudy nebo
emocionálními impulsy
a duševními impulsy,
ale opravdu vyhovět
minimálnímu požadavku
těla a pak
posunout hranici

materiální transformace
ještě dále.
Pro Reine-Claire
životní styl pranariánky
rozšířil její život
mnoha způsoby.
Každý den jsem
viděla, co se děje uvnitř
mého těla, viděla jsem, jak
se dobře cítím
a vize mi to přinesly,
zesílení
všech schopností,
které jsem už měla,
srdce, které se otevřelo
a viděla jsem
svou biologickou změnu
a prostě jsem si myslela,
že je to zajímavé.
Cítím se dobře.
Cítím se více živá,
než když mi bylo 20,
a nyní je mi 63.
Mé tělo
je mnohem čilejší,
mnohem dynamičtější
a mnohem více v klidu,
mnohem pružnější
a dokonce mnohem silnější,
mohla bych říci,
než když mi bylo 20.
A to je další
rozměr života.
Stala jsem se nyní
dřevorubcem, abych
vybudovala a získala své
svaly a to proto, že
jsem pochopila,
jak prána cirkuluje
a co vytváří
naši sílu.
Ačkoli jsem byla tak malá,
jak jsem byla, pracovala jsem
s nástroji. Pracovala jsem
v lese, když bylo
- 20 stupňů Celsia.
Prána mě musela
udržet naživu, protože
nebylo v lidských silách
to udělat.

Se znalostí
pránické výživy
Reine-Claire ví,
jak se vypořádat
s fyzickým nepohodlím,
které může nastat.
Důsledkem životního
stylu bez jídla
je to už dlouho, co
onemocněla.
Nebyla jsem nemocná,
ale mohla jsem být.
Měla jsem mnoho projevů
na mém fyzickém těle
a kdybych poslouchala
příznaky, možná bych byla
velmi nemocná.
Ale to je něco, co jsem
se naučila dříve,
než jsem se skutečně
dostala do pránického
procesu. Naučila jsem se to
už dříve, nenaslouchat
příznakům těla
a používat pránu
přímo k léčení sebe sama.
Často vymezujeme pránu
na jídlo,
mluvíme o práně jako o jídlu,
ale můžete použít pránu
na mnohem více než na jídlo.
Naši průvodci nás učili
čtyři hlavní funkce prány,
z nichž jedna je na léčení,
tak když tělo zlobí
a projevují se příznaky,
tak to možná vypadá jako
nemoci nebo poruchy v těle.
Toto je místo, kdy to vezme
hodně síly víry
myslet nekonvenčně
a neutíkat pak k prvnímu
nebo druhému lékaři.
Byla jsem již nezávislá
se svým zdravím.
Celé roky jsem volila
nejít skrze
tradiční medicínu.
Takže to bylo pro mě
relativně snadné počítat

a těmito tělesnými projevy.
To nemohu popsat.
Je to opravdu přeměna
a může to být bolestivé,
může to být velmi bolestivé
a chce to velmi odvahy,
abyste nepadli do pasti
rčení:
„Bolí to, tak jsem nemocná.
Musím jít k doktorovi.“
Znám chvíle, kdy jsem se
cítila jako střep
křišťálové rozbité sklenice.
Když se vyprázdníte,
pokud jde o fyzické jídlo,
tak vyprázdníte své tělo,
nejen žaludek,
ale všechny vnitřnosti.
Je to úžasné, kolik toho
může být ve vašich
střevech, je to opravdu
neuvěřitelné.
Trvá to dva až tři týdny
vyprázdnit je od všeho,
bez jedení čehokoli
na začátku.
Je to neuvěřitelné,
co to váží.
Když se vyprázdníme
od toho na fyzické
a emocionální úrovni,
pak velmi čistíme
naše myšlenky.
Cítíme, jak se stáváme
křišťáloví a ve skutečnosti
jsme křišťáloví.
Protože co vyučujeme
tady v naší škole,
že na místě
srdeční čakry
je krystal, který je opravdová
materializovaná část
božství
v jiné dimenzi.
Tak jsme se naučili žít
s touto dimenzí,
že jsme krystal,
a tento pocit
jsem opravdu cítila,
cítila jsem ho opravdu

v mém těle, cítila jsem, že mé
tělo se stává krystalem.
A když se projevují
poruchy,
cítila jsem, že se sklo
rozbilo.
Byla jsem jako sklo z auta,
na miliony malých kousíčků
a to bolelo.
Je to jako trhání,
je to jakoby se všechny žíly
nebo tepny potrhaly
a je těžké to popsat,
ale je to takhle.
Ale já jsem prostě musela
dýchat a věděla jsem, že to
přejde. Ale abyste to věděli,
musíte být opravdu
v kontaktu se svým vnitřním
zdrojem a udělat životní
volbu před tím, než zkusíte
začít žít z prány místo jídla.
Tak to je
jeden z příkladů,
ostatní příklady
bolesti nelze vysvětlit
a všechny tyto věci
jsem popsala v naší
knize – všechno.
Mnoho, mnoho fyzických
onemocnění, které
mi byly vysvětleny
mými Průvodci,
aby pomohly lidem...
Když prožívají
tato nepohodlí,
spíše než starost,
potřebují jen vědět,
že je to normální,
že tam není žádný problém.
I když to není stejné
jako to,
co jsem já zakoušela,
jen vidět sérii
fyzických problémů, kterými
jsem prošla a pak
jednoduše je řešit
dýcháním a důvěrou,
pak budou schopni
pojmout další změny,

které mohou být různé,
ale opravdu jim pomohou
projít procesem.

Takže samozřejmě, že ne,
že nejsme nemocní,
když žijeme z prány,
ale je mnoho událostí
v těle, které musí být
brány na vědomí.

Pre viac informácii
o škole Reine-Claire Lussier:
Škola vedomého života,
prosím navštívte
[http://www.ecole-de-vie-
consciente.com](http://www.ecole-de-vie-consciente.com)